

Стан Редакције и Админ.
Космајска ул. бр. 22.
www.nbs.rs

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Целана ћена се писма не при-
јави. — Рукописи се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплати за Србију
на пошти:
на годину . . . Дин. 12.—
шест месеци . . . 6.—
три месеца . . . 3.—
један месец . . . 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину . . . Дин. 30.—
шест месеци . . . 15.—
три месеца . . . 7.50

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Абдикација Фрање Јосифа

ШТОКХОЛМ, 26 јануара.

У овдашњим дипломатским круговима већ неколико дана кружи вест о предстојећој абдикацији Фрање Јосифа. Шведски листови доносе, да је одмах по повратку барона Буријана из Берлина одржана седница Крунског Савета на којој је Буријан реферисао о стању које влада у немачкој војсци као и о ситуацији у којој се монархија налази. Том приликом Буријан је изјавио, да је успео да сазна да ће немачки цар у случају каквог погрома жртвовати Аустрију и учинити знатне територијалне компензације Русији, Румунији, Италији и Србији, да би сачувао немачко царство. Буријан је о овоме имао разговор са царем Виљемом, и није добио задовољавајући одговор. Услед овога цар је изјавио да хоће да абдицира. Те је због тога влада телографски позвала из немачког главног стана престолонаследника Карла Фрању Јосифа.

Србија као Пијемонт и Аустрија

И њено се делање манифестиовало у више прилика. Још 1848., у Мађарској буни, Србија је јасно и крупним поузима обележила и показала свој пут, пут којим треба да иде. Она је, интересујући се за судбину својих саплеменика у Доњој Угарској, узела активну и од утицаја улогу: послала је неколико десетина хиљада својих војника да се нађу браћи на помоћи. Тада је гест био леп и племенит, али није требало дозволити да га Аустрија употреби у своју корист. Ми смо осећали, инстикт нам је говорио, да треба браћу помоћи, али нисмо умели да нађемо пута и начина како би им успешно и стварно користили. Хотећи да помогнемо своју браћу, ми смо помогли њиховог непријатеља. Ну то је сад друго питање. Ми овде истичемо

само моменат и акт манифестиовања наше националне со-лидарности. Затим долазе и јављају се други и значајнији моменти показивања и испољавања наших пијемонтских тенденција: први и други рат са Турцима, 1876 и 78 године, када смо и успели да ослободимо прилично територије испод турскога ига; по-

том 1885 година, када смо у нађу браћи на помоћи. Тада је

напослетку долази један виз страховању да ће будемо национално угрожени захадели рат са Бугарима. Остављамо на страну оправданост тога га-

ства са више, опште словенске тачке гледишта. Србија, која је данас ста-

вила на коцку све што има, и свој столетни рат и своју егзистенцију, решила се или да умре или да победи и ослободи своје племе. Бог и Правда су на њеној страна. И она се и — ће уз припомоћ њихову победити.

Та њена решеност да умре или да победи мора да се поштује. Данашња Србија, односно Београд у оквиру једне велике српске, југословенске државе мора стога да добије

доминантан положај. Њене су жртве огромне, па према томе и њен утицај и превласт морају бити огромни. Она је мајка која је одгајила и од-

неговала своју децу, и она мора бити слушана и поштovана.

Београд у Србији, Србија у Југословенству.

Фрања и Аустрија

Фрања Јосиф је достојан ду почeo је крваво, вешалима, и крваво је мора завршити. Исте је судбине и Аустрија. Почетком XIX века Аустрију је почела да туче несрећа за несрећом. И збила, као и Фрања Јосиф, једино је Аустрија била у стању да поднесе силнији ударце и несреће кроз које је прошла. Друга држава пак би давно пропала под овим ударцима. Напротив из свих незгода и катастрофа Аустрија је изашла појачана. Године 1815. кад је Наполеон претрпео пораз и морао да иде на Свету Јелену, највећу заслугу је имала Русија. Она је својом снажном офанзивом

највише приломогла да се Наполеонова војска споменије. Али је зато ипак на Бечком конгресу Аустрија и-грала главну улогу, а њена дипломатија диктирала услове мира. Руском помоћу угашена је Мађарска буна. Но то ипак није Аустрија сметала да 1850 године на париској конференцији дистира најдраскије услове Францији. Године 1859 и 1866 опет се извукла и опет диктирала услове за мир. Сак Стефански уговор такође је Аустрија нарушила и узела Босну и Херцеговину.

Настаје питање како се је Франца могао толико задржати на престолу и поред толиких незгода и удара; како се је Аустрија могла одржати и даље и после толиких ударе и катастрофа? Кратак одговор: јаким полицијским режимом и завођењем наредности. У дунавској монархији има деветнаест нација, деветнаест народносних гитања.

Македонија царство, римска и визентијска империја пропали су једино зато, што се је господаре мањина мало по мало истрошила и што се постепено сливала у покорне масе. Псле тога у историји је владало као неко правило, да се завојевачки народи, мали по броју, псле тешкој у покорену већину. Међутим Аустрија се еманциповала од овог историског правила, јер шака Немаца и шака Мадара, још и данас господаре над словенском већином, а Аустрија и да је има карактер једне немачке мађарске империје.

За 67 година владе Фрање Јосифа Аустрија је извршила шест ратова, у којима је увек била тучена, па ипак, она је стала у ред Великих Сила и на свима конгресима, па чак и на оним, на којима се већало о њеном опстанку она је узимала диктаторску улогу.

После катастрофе код Кенинграда (1866) у дипломатским се круговима говорило и веровало, да је Аустрији одзвинило и да кенинградски пораз неће моći да преживи. Међутим, то је била заблуда, Аустрија се и тада извукла из копке.

Пре 65 година руски цар

Никола I са својим Козацима угушио је мађарску буну и тиме спасао Аустрију. А сада после 65 година Никола II пошао је да је својим Козацима уништи. Никола I успео је да је спасе; а више је носигурно, да ће је Никола II са својим пријатељима уништи.

Паника због глади

— У Аустрији и Немачкој нема довољно хране —

ПАРИЗ, 22. јан.

Цереалија има у Немачкој и Аустроугарској осетно мање него што се то мислило у Берлину у Бечу. У становништву обеју царевине ушла је паника. Немачко савезно

веће повисило је казну на шест месеци затвора и 10000 марака за оне притехаце животних намирница, који би учинили лажне пријаве. 500 хлебара у Берлину морало је да затвори своје радње због тешкоћа око расподеле и начина израђивања хлеба. Према једној општинској наредби полиција чува стражу пред оним хлебарницама које су остале отвојене да би се избегли нереди. Према једној наредби има да се закоље 25.000.000 милиона брава свиња да би се стокл која остаје могла снабдити храном. У Аустроугарској је забрањено једном наредбом да се премешењу хлеба употребљава више од 50 од сто пшеничног и ражног брашна.

пају готово свакога који је старији од 16 година. У редовним комисијама лекари оглашавају за способне свакога човека који гледа и има две руке и две ноге, не обзируји се ни најмање на даљи физички састав. Један од оглашених за способнога, будући срашовато кратковид, поче протестовати. Лекар му на то заповеди да оде у други угао собе и запита га: „Видите ли ме?“ Добио је, једнако, потврдан одговор. Лекар примети да је то сасвим довољно да разликује Енглеза од Немца, и огласи га потпуно способног за борца. Други се пожали комисији да има слабо срце, и не може дugo да нешачи нарочито уз брдо. Одговорено му је просто: „А, то није ништа, ни бриге ва, Белгија није брдовита, дивота за шетњу!“

рату који га је затекао као резервног наредника био је и рањен, а за показану храброст унапређен је за потпоручника.

Смрт његова тежак је удар за његову породицу, или је још тежи удар и губитак за Друштину Типографских Радника којима он припадао и душом и телом, чија је он душа био.

Нека му је лака земља, за коју је свој млади живот положио и коју је тако жарко љубио.

Слава му.

† Душан Протић

— Члан Пореске управе —

Међу драгоценим жртвама, које су пале за славу и слободу своје отаџбине Србије, имамо данас да забележимо једну жртву.

13. јануара тек. год. од проклете болести тифуса умро је у Ваљеву, далеко од своје породице, другога и пријатеља, Душан — Дуле — Протић, члан пореске управе, војни обавезник штаба дунавске дивизије.

Покојни Дуле, био је ваљан и савестан чиновник, миј друг одан пријатељ, утеша и понос своје породице.

Другова и пријатељи по којног Душана од срца жале његову прерану смрт, која га је отргла из њихове средине, онда, када је тек требао да живи.

Света му спомен међу нама!

За наше рањене

— Прилози „Колу Милостилнији Београдских Сестара“ прикупља г-ђица Мица Н. Јовановићева у Нишу —

Њ. Краљ. Височанство Краљевић Ђорђе дин. 60; Царско Руско Послан. дин. 50; Краљ. Црногорско Послан. дин. 50; Француско Послан. дин. 20; Краљ. Бугарско Послан. дин. 50; Краљ. Енглеско Послан. дин. 20; Краљ. Талијан. Послан. дин. 10; Њ. Високопреосвещенство Митрополит Димитрије дин. 10; Владика Нишки дин. 20; Из Благајне Нарде Скупштине дин. 50; Министарство Привр. дин. 45 05;

УГАРСКА ПРОТИВ — АУСТРИЈЕ

ПАРИЗ, 27. јануара

Угарска је забранила извоз у Аустрију свих церемонија сабраних са угарског земљишта, услед чега се изродио сукоб између Угарске и Аустрије.

Са мора

— Бомбардовање Јалте —

ПЕТРОГРАД, 27. јан.

Јуче у 7 сати пре подне, кад је наша флота била на широком мору, страже на „Севастопољу“ и на „Јалти“ јавиле су да се крстарица „Бреслава“ приближује. У 8 са са крстарица Бреслава је испалила неколико топовских метака на варош Јалту и затим се удаљила. Немачки топовски метци оштетили су четири дућана и хотел „Русију“. Срећом није било на рањених ни мртвих. Као одговор на бом-

бардовање Јалте наше су крстарице одаслате у Трапезу, која су бомбардовале истог дана у 4 часа по подне. У пристаништу оне су потопиле један непријатељев пароброд натоварен храном и још један турска пароброд такође натоварен храном код Јероса.

Нове немачке снаге

„Биржеваје Вједомости“ до знају из Ротердама ово:

Један Холандјам који тек што се вратио из Хамбурга, прича да сад у немачку војску, као допуну за грдије губитке које је претрпела, тр-

простор био је дугачак за 2 километра, а и ако сам могао видети непријатељске вејике пред собом и лево, ипак сам био (ако могу рећи) слободан продужити свој рад не мислећи на никакву опасност. Тако дојем близу Костајничке школе на 3 километра.

Простор од мене до школе је један велики и стрменити нагиб окренут непријатељској артиљерији и пешадији тако да човек са муком може сићи до школе, једно због великог нагиба, друго од непријатељске топовске и пушчане ватре. Имајући у виду шта ми је као војнику дужност поћем са војницима у шуму и продолжити рад. Пошто сам зашао у шуму за 40–50 мет. најчешће просто на смрт! Један непријатељски топ већег калибра обасио је целу ову шуму паклемом шрапнелском ватром; а кад после неколико минута прође

пред ове шуме некаква комора са коњима у јачини од 50 до 100 војника и коња сад настаје опасност, са свих страна укрсти непријатељска артиљерија тако да би рекао запали се цела! Шрапнели су им се скавали у дosta великој висини, изгледа да нису толико темпирани.

Пошто видех да ми је немогуће скупити још ова три км. линије, ја пресечем линију и вратим се назад (погађи нагиб) па једним потоком кроз шуму објем околног овог нагиба и дојем под нагиб окрећући непријатељу. И јест, да је прошло доста времена док сам дошао под нагиб, али збак сам прошао без икакве опасности. Најем линију куда је спроведена па је почнем свлачићи рукама са врха самога гребена онако целу на једну гомилу и после 2 сата ја сам био

свukaо цлу линију а војници је за то време и мотали на кабал. Продужим до школе и у 9 сати увече ја сам већ био готов са линијом. Кад сам дошао до школе гребао сам да се јавим телефонској станици, која је била у самој школској згради; али кад уђох унутра никде живе душе.

Пошто изиђем из школе падjem право једним друмом. Незнам ни сам куда води, а знам да иде од Крупња. Натраг се нисам могао вратити зато што је непријатељ био заузео земљиште куда сам требао проћи.

Идући друмом од школе сртнем једног коња, заставим га и питај одакле иде, и где ће, као и за пут где води он ми рече даје ордонац у дринском коњичком пуку I позива. У моменту када сам са њим разговарао, већ поче наша коњица да одступа и прође мимо нас. Коња-

ФЕЉТОН

25. Октобар 1914. год.

— Доживљај Милутина Стојића поднаредника 10 хаубичке батерије —

У 2 сата по подне батерија добија наређење да се повуче у Ликодру, а ја као телефонист добијајем наређење од команданта дивизиона да са још два војника покупим телефонску линију која је била разастрта од нашег положаја са Мийоковца Костајничкој школи на Костајник ради одложавања међусобне везе са брдском батеријом. З прекобројним пуком, и осталим јединицама које су биле на положају.

Борба је све јача, и заузима још већег мања, наша комора повлачи се у реду,

Од Мии. Иностраних Дела дин. 200. Секретар Бугар. Послан. Милов дин. 10; Г. Ферн Грамбергер дин. 200: Пред. Општине Нишке дин. 20; Од бискупске представе и комицерта дозваног у Нишу 248.55.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Допутовали

Јуче су допутовали у Београд г. г. Коста Стојановић и Мика Поповић, бив. министри.

Инспектори

Благодаричним указом, који се ради, министар финансија је решио да обухвати неколико инспекторских места за старе и нове крајеве.

Одборско седнице

Данас по подне одржана је општински одбор седницу. Сутра по подне одржана је седница одбора за помоћ и невољнима, под председништвом г. Манојла Лазаревића, управника Београда.

Енглески лекари

Јуче су допутовали у Београд 8 енглеских лекара. Они

су одсели у Гранд Хотелу, док им ће буде одређена болница, у којој ће радити.

Постављен

Г. Станко Јовановић, званичник управе града, постављен је за писара у Жабарима.

Из Кола Мил. Сестара

Госпођица Мица Н. Јовановић, путује сутра у Ниш, где ће скупљати добровољне прилоге за Коло Београдских Милосрдник Сестара.

Електрично осветљење

Данас ће бити пуштено електрично осветљење.

Породична жалост

Нашији пријатељи и новинарског колега, Миливоја Соколовића, задесила је велика жалост смрти сестре му Милице — Мице.

Ожалошћеној породици наше заучешће а пок. Милица Бог да рајско насеље.

Читуља

Драгутин Л. Клузачек, дворски димничар, преминуо је јуче.

Бог да га прости.

функционише, намирнице су знатно одскочиле у цену а ту промену у ценама највише опажамо ми, који смо прикупљени да пређемо већи део српских вароша. У Ваљеву не само да су скупе намирнице него их просто нема, једино што има то је пиће а нарочито ваљевско чиво кога има у изобиљу, бар по количини ако не и по квалитету, али добро је кад се је и овако мешло!

26 јула ипак имали никаквих промена, сасвим што је грађанство целога дана дала змло да гледа хаубице.

27 јула замолим командире одјем у цркву; на служби је дошао и епископ шабачки Срђан и командант III армије ќенерал г. Павле Јуришић — Штурм. После службе божије свратих мало у варош, да је разгледам и да се са њом што боље упозијам. Варош је веома жива, свет трчи тамо и амо, а свуда ћеш чути вапај за дуваном, папиром и машином а багме и за хлебом. Све су кафане дупке пуне и само се точи пиће а песма се разлеже из стотине пајаних грла. Судећи по томе, Свети В. мученик Пантелејмон, сметац овога дана, био је велики љубитељ пића.

Ваљево је врло лепа варош, посађено је на веома романтичном месту и опкољено јединственим вођијацима. Кроз средину вароши тече река Колубара чије су обале регулисане те тиме увећана и имају допадљиви изглед ове вароши. Улице су доста узаше, куће су старе израза — калдрма по улицама разлокана.

У Ваљеву смо остали до конца овог месеца.

1. августа једва једном даје Бог да се и ми кренемо из Ваљева; право да кажем баш ми је стајање на овом једном месту било досадило и једва сам чекао кад ћемо се кренути.

Кад смо били код села Буковице налазио смо на иноштво седљачких кола натоварена деци и женскињама рањеним у Лозници и Шапцу.

Чим је Београд престао да

ник ми овај рече да пуг води ка Крсту, али ја и поред тога знам да је то за мене много слеко јер тај друм наје мој правац. После два сата путовања спремен десно у једно село, као се зове не знам нити је мао ко да ми каже.

Док сам ишао друмом било је добро. Добр пут па је се и које како могло путовати, али када сам ушао у село најстадо неесавладљиве тешкоте. Пут мали — узак, непознат, киша иде, магла, помрчина страшна да се апсолутно нима пред собом не види, сем што се још пред ногама осећа онај сељачки, непознати и блатави пут. Но је некад погрешимо те са јемо са овог малог пута и одемо бог зна где па пошто видимо да није пут куда идемо ми се вратимо натраг и тражимо по помрчини свој изгубљени пут. Тако пробавимо по цео сат и више док год не нађемо свој

пут, па затим напред, али кад је се указала зора ја сам видео да мисам ишао сву ноћ напреднога готовог рећи назад. Целу сам ноћ путовао, борба целу ноћ траје, тако дасе не може приметити да је борба већ од јаке топовске и пушчане пуцњаве звони у уshima.

Путујући кроз ово село или тако рећи обилазећи око њега наилазио сам на доста кућа, свраћао сам се да трај и свећу, луча, лампу или маквог осветљења као и да питам за пут којим треба да ведем за Ликодру али како ми се из куће нехтеде јавити, премда сам у свакој од ових кућа могао приметити по ватри и осветљењу да ту има живих душа.

Напослетку нађем на једну кућу и видим кроз врате да у кући гори на прочеву повећа ватра, а у соби кроз прозор од хартије види се осветљење и чује се говор;

Викнем: Хеј домаћине, хеј домаћине... говор престаде, продолжим опет званични да сам извршио заповест наштама који мандант рече: „иди одмори се“ пратећи ме некаквим сажаљивим

На Суецком каналу

— Наступање нових турских снага. —

ЛОНДОН, 26 јануара. — „Дели Њус“ јавља из Кајира: у четвртак није било никакве борбе из Суецком каналу. У борбама од среде Турци су се боље бранили него што се очекивало. Покушали су да поставе мост преко канала. Могуће је да борба од среће значи опште наступање читавог низа великих турских снага, којима командује Цемај.

Последње вести

Са француских фронтира

ПАРИЗ, 27. јануара. — Званични коминике од 25. јануара: Ноћи између 24. и 25. јануара непријатељ је извршио експлозију трију мина у Лабоазелу, које је поставио пред кућама села, које ми држамо. Са наших позиција по летеле су на јуриш две чете али вису могле да пређу те велике јаме, које је начишила експлозија. Једна наша чета је 25. јануара по подне извршила против напад и истерала непријатеља из тих јама, које смо одмах утврдили. Немци су оставили на бојишту 200 мртвих. — Северно од Маниле-Ирли освојили смо ноћи између 25. и 26. јануара шуму у којој се непријатељ био чврсто утврдио. — У Аргони се пешачка акција, започета у Багатели продужала и целе ноћи између 25. и 26. јануара. Немци, пошто им је прво пошло за руком да се уредују држали су у зору 26. јануара само неке ретке елементе паше истакнуте линије око којих се борба наставила преко дана.

Цар у болници

ПЕТРОГРАД, 27. јануара. — Цар је настављајући свој пут дуж фронта активних армија срватио у Ковно, Прован и Волиње, где је посетио болницу у којој се велика књењиња Олга Александровна налази као милосрдна сестра.

Отварање Думе

ПЕТРОГРАД 27. јануара. — У 2 часа подне, отворена је сесија Думе у присуству целе владе, чланова државног савета, дипломатског кора, сенатора, штампе и многобројне публике, која се тискала на трибинат. Председник пошто је прочитао царски указ о отварању Думе узвикнуо је: „Ура! Живео Цар!“ и цео је скуп поновио те речи неколико пута. После руске химне председник думе држао је говор, чија су места која се односе на државе које ратују уз Русију, била пропраћена пљескањем и узвицима „брзо!“ унукеним ложама у којима су се налазили представници тих земаља.

Жене на мору

БЕЧ, 27. јануара. — Јављају из Ротердама: Норвешки пароброд „Фикел“ наишао је на пароброд „Ајнштат“ код Осекива у Холандији. „Фикел“ је потонуо. Људство је спашено. Ајнштат, који је приликом судара пробушен вратио се у Ротердам.

Ранка пошта

Ко зна где се налази Лепосава Раковић, удава из Шапца, моли се да јави на адресу: Ђока Николић, Невесињска улица бр. 9. — Београд.

Б. Ж. Петровић

На гробу

поручника Николића, (Швабе)

Покривен са снегом по изашти туна и боравиши санак у вечности мира; О јунаштву твоме записи у пуни, Херојства не срећа опевати лира. Ти, који си ни војнички врлине, Оплео венци пуно слобеди Паси си у болу са много горчине, Што не дочека, да се Босна сроди. Почивај, јуначе, ти си пример нама, Како треба мрети кад нас робље зове, Почивај, почивај, победа је наша, Узећемо Босну, скинути окове. Завлака, 1915.

Ћелешке

Школа Хајдука је почела је рад у Теразиској Основној школи. Поред гимнависких одељења — мушких и женских — отвара и одељење за ученике основне школе у коме ће радити стручни педагоги и вечерњи курс за гимназисте од 6—8 часова увече, за одрасле особе, које су преко дан заузете каквим другим послом.

КЊЕРИ ГРЕХА И ПОРОКА

Први корак у порок (28)

ГЛАВА I

— Нулић се приближује своме циљу —

Нулић је отнутсао у Берлин где је остао пуна два месеца, лечећи се од несретне болести. Пошто је издржао потребан број убризгавања, и како је своје даље лечење морао да повери београдским лекарима, то се он врати у Београд. Уредан живот и добра нега утишали су јако на Нулића. Он се беше знатно поправио. Невенка се искрено обрадовала његовом доласку. Ледени панцир, који је био првих дана око њеног српа, почeo је иолако да пуца под његовим доброчинствима.

И кад је после прилог су срета по доласку сстала сама, Невенка је осетила да се је код ње извршила нека нагла промена. У неколико она је овим била задовољна и једва је чекала да сване дан и да Нулић опет дсје. Далеко је и помислити да је та промена била љубав. Не. Невенка је још увек љубила Јовановаћа, тог грозног човека који ју је

напустио, како је она мислила и како јој је то Нулић представио.

То је била чиста и искрена љубав, коју осећа човек према човеку који му је учио услугу и који га је спасао какве беде.

Сутра дан Нулић је дошао нешто доцније, био је код лекара, и био је страшио изнурен. Невенци је рекао да му је нешто зло, и после не колико измењаних речи он се оправтио и оташао је у свој стан, где је остао целог дана лежећи у кревету. Нулић је рачунао колико га је до сада Невенка коштала и израчунао је, да је она и сумња скупа роба за њега, и ако и даље буде одувожачио са својим циљем, он ће морати да одступи кроз месец дана без никаквог успеха. Цифра, коју је утрошио била је читав мали капитал и Нулић се у себи кајао што је и почeo и што се у спште упуштао у ову авантуру, која изгледа да ће бити фатална по његов цеп.

(Наставиће се)

Кад Саватић разумео речи Од коњице цело поље јечи Па дозива Дражу Јеротића И даде му сто дваест младића Трећи скадрон љути Шумадинци Од њих мало који су јединци Иди Дражо данас у патролу Па прегледај сва брда и долу Ви сте данас предње оделење И борби ћеш донети решење А ја с пуком нећу заостати Но ти одма извиђаче прати Мајор лепо поздравио Перу Па ескадрон оправи ка Церу А Саватић појаша Љубава Добар коњиц ко но лепа дика Ал' се Љубош много наљутио Све по преко друмом поступио Да му н-је чампаре под брадом Не би ишо ни мало с бригадом Није дуго време постојало Од патроле момче похитало Коња јури ка мајору жури На криоце извешће му туви Мајор виде да су Швабе близу Скадрон стави у стражарском низу Па отвори ватру из пушака Добрих има код себе момака Када момци савладаше Швабе Гле уз Десића беше ко но бабе Сваки брзо и пуни и пали Да што више Шваба с коња свали А Саватић недалеко беше Митраљезе од је ном донеше Загројташе љути митраљези Пут пресече да Шваба не бежи Па покоси коње и војнике Србу мило за теке војнике Пук коњице виче у глас ура Ох душмана направи се бура Шумадинци заломише крило Много Шваба поваташе жива

КЊИЖАРА

Кости В. Илића

Београд Краља Милана 70
Има на продају велику кола-
чину најбољег француског ко-
њика и продаје на више и
мање. Флаша од 7 деса стаје
8 — дин. Флаша од 1 литра
стаје 10 винара. 9—15

Штампарији Драг. Грегорића и
Друга потребна су три човека
за окретање машине.

(100) Сто динара награде

На путу Аранђеловац—Топола пре два месеца изгубљена је једна велика кутија са овим стварима: једна драч пуплинска хаљина, дечиј (роза) атласно јорганче, бо дечији ограч, једна сукња зелена штофана. 20 дечијих кошуљица, 20 дечијих чарапица, 10 хаљиница дечијих нових, 2 капице свилене дечије, 2 паре ципелица дечијих, 8 половних хаљиница, дечији веш (кошуљице, бенке, кецељице), једна драч шустикла, 40 метара веза, једна нова мушема асталска, и још неке ситнице. — Моли се онај ко буде нашао, да донесе у радњу НИКОЛЕ РАДОВАНОВИЋА трг. из Аран-
23 ћеловца где ће добити награду од 100 д. — 3

УГЉА Шлеског 1-ве врсте

УГЉА дрвеног — Лигнита

ПРОДАЈЕ НА ВИШЕ И МАЊЕ

Обратити се у ралњи

Спире Милошевића и Комп.

до Народне Банке

10-10

Са болом у души извештавамо сроднике, пријатеље и познанike, да је наш добри и мили пезаборављени син и брат

+ НОВИЦА М. МАТКОВИЋ

кафеџија, обвешник I. позива при штабу X. пук Окр. Команде

преминуо је после кратког или врло тешког боловања 20. децембра 1914 год. од тифуса, у Чачку где је и сахрањен.

Смрт која немилостиво коси и оно што по природи још није за онај други свет, покоси и живот нашег драгог нам Новици, што у најлепшем цвету своје младости 28. год. и нас остави да за њиме до века тугујемо.

Овом приликом сматрамо за свету дужност изјавити нашу топлу благодарност лекарима чачанске војне болнице: г. г. Костићу, Богдановићу и Јаковљевићу који сав свој труд уложише те да нам покојника спасу од те проклете болести но Бог и судбина не даде.

Исто тако велику захвалност дuguјемо г. Милану Гавриловићу, свештенику из Чачка који опело над покојником изврши, као и г-ђи г-ци М. Главинића из Чачка, г. г. Милутину Стругаревићу, Велимиру Лазићу, Љуби Стаменићу, г-ђи Даринки и г-ци Драги Д. Илића, нашој куми и куму М. Драгутиновићу овлаш. који нам се у овој превеликој тузи и жалости зајоше помогао и у неколико тугу ублажише.

Нека је вечита хвала свима онима који нам писмено и усмено изјавише саучешће за нашим покојним Новицом, његову смрт оплакали су многобројни његови пријатељи другови и познаници а највише ми

ВЕЧИТО ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Љубица; сестре: Персија и Ната; брат Илија, редов

ћачке чете и остала родбина.

2—3

Бој на Церу

Спевао Јубисав Драшковић, поднаредник 3 ескадрона коњичког пукова Шумадијске Дивизије I поз.

У хиљаду и левет стотина Четрнаестој прошлеј години Па у јулу илинском месецу Трже Фрања београдску жицу Па се потом рат нам објављује Али мисли да Руко не чује Чича Пера дешеву му прими И шета се по дворској касини Па дозива своје ќенереле Видитељи штаједу германи Ево њама рата објављује А народу своме не казује Но шта ћемо ви кажите мени Да скнemo то несретно бреме. Јер два рата бише и прођоше Још војничке ране не срастоше Ево опет морам војску звати

И Србима у Срему с' одзвати. Па у јулу истоме месецу Распи саше на све стране писма Па још још звона звонише И Срби се Богу помолише Сва се војска из оружје диже. И ка Дрини примиче се ближе Сваки знаде куд је коме правац Шваба прешо у Шабац на чамац Све грађанство јесте пороби. И са женским чудо исправио. Глас допаде до коњице љуте Да овако Шваба ради бруке То баш беше август месеца Док се Степе достиже дешева Дешева је Саватићу Перу Да са пуком пожури ка Церу. Вако Степа с дешевом говори Јер Маџари страхи су злоторији. Чујеш море Перо Саватићу И мајору Драже Јеротићу, Похитатје ка Церу планини Оке Шваба земљу да покори Поседите поцерске планине Шваба иде од воловне Дрине Саломите тога зулумбаха Осветлајте образ свога краља

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД Космајска улица бр. 22. БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског послакао: часописа, циркулера, вињета, свадбених позивница, вереничних нарти, посмртних листа

Штампарија је складења са кајмодернијим новим словима, шарама и линијама.

Штампарија је складења са четврти штампарске машине и две СЕЦ машине за слагање, да би могла сваки посао израдити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чиста и брза, — Цена умерена.